

123. MIKSI, MIKSI JA MIKSI EMME?

Nuorten Agenda 2030 -ryhmä järjesti 2.3.2019 ilmastokokouksen Finlandia-talossa. Avoimeksi näytti jäävän monia kysymyksiä, joihin saamme odottaa vastauksia kauan. Miksi päättäjillä ei ole kiirettä miettimään uusia ratkaisuja?

Miksi sote on ollut useana hallituskautena tärkeämpi kuin maapallon ja ihmissuvun lähitulevaisuus? Miksi yritykset jatkavat vanhaa tuotantoaan kehittämättä tulevaisuuden teknologioita? Miksi rakennetaan kokonaisia kaupunginosia ja uusia ydinvoimaloita rannoille, kun samaan aikaan kerrotaan, että merivesi nousee vähintään kolme metriä tämän vuosisadan aikana? Miksi ylipäänsä turvaudutaan vielä ydinvoimaan, vaikka ydinjätteen loppusijoitus on ratkaisematta? Miksi päättäjät elävät kuin viimeistä päivää?

Onko niin, että kun maailma ympärillämme näyttää normaalilta, meidän on vaikea ymmärtää, että samaan aikaan paljon peruuttamatonta on tapahtumassa? Sademetsät kutistuvat metsä- ja palmuöljyteollisuuden hakkuiden ansiosta eivätkä enää riitä maapallon keuhkoiksi. Linnut, mehiläiset, perhoset ja hyönteiset vähenevät eivätkä enää riitä pölyttämään kasveja. Merissä on muoveja enemmän kuin kaloja, emmekä sittenkään välitä järjestää edes muovinkierrätystä kuntoon. Pellot on myrkytetty glyfosaatilla ja puutarhanurmikot samoin Roundupilla, niin että syöpä leviää kuin kulkutauti.

Ruoka saa nykytiedon mukaan sisältää rikkakasvimyrkkyjen jäämiä määrättyyn rajaan asti ja rokotteissa on virallisen tiedon mukaan käytetty elohopeaa, alumiinia ja formaldehydiä. "Mutta vain vähän". Masennus ja keskittymishäiriöt ovat uusi normaali lasten ja nuorten elämässä. Ilman happipitoisuus oli vielä muutama vuosisata sitten 35 %, nyt se on enää 19 %, suurkaupunkien ilmassa happea on vain 10 %. Koska hiilidioksidi on raskaampaa kuin ilma, se painuu lähelle maan pintaa ja siksi esimerkiksi leikkivät lapset joutuvat hengittämään happiköyhempää ilmaa.

Sivilisaatiomme historia ulottuu tuhansia vuosia taaksepäin, ja maailma on ollut asuttava koko sen ajan. Kaiken edellä luetellun olemme kuitenkin saaneet aikaan seitsemässä vuosikymmenessä. Sinänsä tämä suoritus osoittaa, että pystymme, kun haluamme. Mutta nyt hallituksella on kiireempi järjestellä sotea, ja metsäteollisuudelle on tärkeämpää keittää sellua Kiinaa varten. Ihminenkin on jo vakavasti uhanalainen, mutta päättäjät eivät halua ymmärtää nykytilannetta. Olisiko siksi parempi tässä vaiheessa unohtaa päättäjät ja keskittyä kysymykseen Miksi emme?

Miksi emme keskittyisi siihen, mitä itse voimme tehdä? Miksi emme herättäisi kansalaisia nuorten mukana toimintaan? Miksi emme tekisi jotain, jossa kaikki voivat olla mukana? Miksi emme näyttäisi, kuinka nopeasti on mahdollista saada aikaan yhteistyötä, tuloksia ja positiivista julkisuutta ympäri maailmaa? Tämän kaiken voi 4H-järjestö tehdä. 4H-järjestöjä on 80 maassa. Mikä mahtava mahdollisuus luoda vahva, kansainvälinen brändi ja saada tätä kautta nuoria toimimaan yhdessä kaikkein tärkeimmän asian, oman, puhtaan, oikean ja kaikille reilun tulevaisuuden hyväksi.

Siispä, otetaan ensimmäisenä malliksi matkoilta monille tuttu riksa-taksi. Se voisi myös olla solar riksa. Riksaa ei ole käytössä länsimaissa, vaikka vähintään puolet vuodesta se on mukava, päästötön ja edullinen kulkuneuvo. Kun aikuiset selviävät yli ensimmäisen hämmästyksensä, siitä tulee varmasti suosittu tapa liikkua. Vanhuksetkin pääsevät ulkoilmaan ajelulle nauttimaan luonnosta ja uusista näkymistä. Koululaisille, opiskelijoille, kaikille nuorille se taas toimii liikunnan ja tulon lähteenä. Värikäs viiri, t-paita ja pipo sekä niissä iskevä slogan auttavat huomaamaan polkijan ja muistamaan, mistä on kysymys; Messenger For Fair Future, MFFF.

Voimme muistuttaa muutoksen tarpeesta monin tavoin samanaikaisilla, uusilla tempauksilla kaikissa 4H-maissa ja siten saada kaiken ikäiset kansalaiset mukaan uusiin projekteihimme. Voimme tehdä kukkaniittyjä ja kylvää ojanpientareita perhosille, mehiläisille ja kimalaisille kaikkiin mahdollisiin ja luvallisiin paikkoihin. Voimme istuttaa lisää puita pihoilta, metsiköihin ja rannoille. Voisimme myös seurata japanilaisten esimerkkiä, mutta kukkivien kirsikkapuiden sijaan valitsisimme kotoiset, tuoksuvat

omenapuut ja järjestäisimme pölytyspartyt kautta maan kaikille pienille pölyttäjille. Siitä tulisi kuukauden mittainen kukkaisjuhla koko maahan, sillä kevät saapuu Suomessa hitaasti etelästä pohjoiseen. Palkintona on myöhemmin herkullisten omenien valtava määrä, joka taas antaa mahdollisuuksia uusiin projekteihin.

Mehiläisten määrää olisi siis tärkeää saada kasvuun, sillä mehiläisten laajempaa kasvatusta ja suurempaa hunajan tuotantoa tullaan tulevaisuudessa tarvitsemaan. Kun vähitellen ymmärrämme, kuinka vahingollista sokeri on meille, sokerijuurikkaan viljely väistyy hunajan tuotannon tieltä. Kuumentamaton luomuhunaja on monien vitamiinien ja entsyymien ansiosta korvaamaton terveyden lähde. Siitä oman (salaisen) reseptin mukaan tehty terveellinen, herkullinen, ei kuitenkaan lihottava luomuhunajajäätelö on 4H-nuorille tuottava tulolähde. Kun luomuhunaja on itsetuotettua eikä ostettua, jäätelön valmistus ja myynti on kannattavaa. Kun se vielä tehdään raakakermosta, nautinto on useampien ulottuvilla!

Luomuvillatuotanto on kokonaisuus, josta syntyy lukemattomia, erilaisia töitä maaseudulle. Villa on uusiutuva luonnonvara ja luonnonkuiduista parhain. Sen kaikki tuotantovaiheet ovat ekologisia. Koska meillä Suomessa nyt myös alpakan kasvatusta on tuttua, mahdollisuudet vaatteisiin, käytännön tuotteisiin ja taidekäsitöihin sekä maisemanhoitoon ovat laajentuneet (www.feriafinland.fi). Alpakat ovat luonteeltaan ystävällisiä ja seurallisia ja niitä voi pitää myös lemmikki- ja terapiaeläiminä. Niiden käynnit vanhainkodeissa ovat asukkaille suuri ilon lähde. Alpakayhdistyksen näyttely on huhtikuussa 2019.

Kirjoitukseni on jo venynyt luvattoman pitkäksi, ja paljon jää mahdollisuuksien luettelosta kertomatta. Äärimmäisen tärkeää kuitenkin on vielä seuraava: Sirpa Selänne kertoi haastattelussa (HS 12.1.2019) olevansa nyt valmis työmarkkinoille lasten kasvattajaksi ja Teemun lopetettua pelaamisen. Hän kysyi siinä, kuka ottaisi 49-vuotiaan kotiäidin töihin? Ajattelin heti, että viiden hengen talouden ja hyväntekeväisyyttä siinä ohella menestyksellä hoitaneen ja emännöineen kotiäidin CV on niin monipuolinen suositus, että parempaa ei olekaan. Siksi toivon hartaasti, että Suomen 4H-järjestö ja Sitra yhdessä aikaleimalla ehdottaisivat hänelle työtä nuorten kanssa projektipohjalla, For Fair Future. Kuka voisikaan paremmin sopia tähän työhön?!

PS. Hyvä tulevaisuus perustuu 2 x 6 tunnin työaikareformille (www.feriafinland.fi). Olen kirjoittanut asiasta lehtiin yli kolmekymmentä mielipidekirjoitusta, joista selviää uuden paradigman hyödyt kaikille. Hallituksen on lopultakin uskallettava siirtyä tälle vuosituhanalle.

Ulla Grünstein

suunnittelija

Helsinki